

Nr 49

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition angående förbättring av ersättningarna inom den frivilliga arbetslöshetsförsäkringen m. m., såvitt propositionen hänvisats till lagutskott, dels i ämnet väckta motioner.

Genom en den 16 oktober 1959 dagtecknad proposition, nr 171, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslagit riksdagen bl. a. att antaga följande

1) Förslag

till

Förordning

angående ändrad lydelse av 29 § 1 mom. förordningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända arbetslöshetskassor

Härigenom förordnas, att 29 § 1 mom. förordningen den 14 december 1956 om erkända arbetslöshetskassor skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

*(Gällande lydelse)**(Föreslagen lydelse)***29 §.**

1 m o m. Daghjälp må — — — — — tjugo kronor.	
Barntillägg utgör en krona 50 öre	Barntillägg utgör två kronor om dagen för varje barn.
Maketillägg utgår — — — — — samma belopp.	

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1960.

2) Förslag

till

Förordning

**angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 14 december 1956 (nr 630)
om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor**

Häri genom förordnas, att 2 § förordningen den 14 december 1956 om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

*(Gällande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

2 §.

Grundstatsbidrag utgår, där ej annat följer av vad nedan sägs, för varje dag, för vilken daghjälp utgivits, med dels ett grundbelopp av två kronor 25 öre vid en daghjälp av fem kronor 50 öre, dels ock ett tilläggsbelopp av 25 öre för varje hel krona, varmed daghjälpens överstiger fem kronor 50 öre; dock må grundstatsbidraget ej i något fall uppgå till högre belopp än fem kronor för varje ersättningsdag.

Har daghjälpens fastställts till lägre belopp än fem kronor 50 öre, skall grundstatsbidraget utgå med fyrtio procent av det fastställda beloppet.

För dag, då halv ersättning utgives enligt 29 § 2 mom. förordningen om erkända arbetslöshetskassor, skall grundstatsbidrag utgå med hälften av belopp, som i första och andra styckena sägs.

Grundstatsbidrag utgår, där ej annat följer av vad nedan sägs, för varje dag, för vilken daghjälp utgivits, med dels ett grundbelopp av tre kronor 25 öre vid en daghjälp av sex kronor, dels ock ett tilläggsbelopp av 25 öre för varje hel krona, varmed daghjälpens överstiger sex kronor; dock må grundstatsbidraget ej i något fall uppgå till högre belopp än sex kronor för varje ersättningsdag.

För dag, då halv ersättning utgives enligt 29 § 2 mom. förordningen om erkända arbetslöshetskassor, skall grundstatsbidrag utgå med hälften av belopp, som i första stycket sägs.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1960; dock att, därest tillsynsmyndigheten ej annorlunda beslutar, äldre bestämmelser alltjämt skola gälla vid beräkning av grundstatsbidrag till erkänd arbetslöshetskassa så länge kassan utgiver daghjälp, som icke med minst en krona överstiger daghjälpens vid utgången av 1959.

Propositionen har i angivna delar hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet.

I samband med propositionen har utskottet behandlat

dels följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 537 av herr *Ewerlöf m. fl.* och II: 650 av herr *Hjalmarson m. fl.*;

2) de likalydande motionerna I: 604 av herr *Aastrup m. fl.* och II: 718 av herr *Ohlin m. fl.*;

3) de likalydande motionerna I: 606 av herr *Andersson, Torsten, m. fl.*, och II: 720 av herr *Hedlund m. fl.*;

dels följande under den allmänna motionstiden vid riksdagens början väckta motioner, nämligen

4) de likalydande motionerna I: 322 av herr *Persson, Helmer*, och II: 394 av herr *Hagberg m. fl.*

I de under 1)–3) upptagna motionerna hemställes, att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts ovan intagna författningsförslag. I de under 3) upptagna motionerna hemställes dessutom, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla att prövning av gällande bestämmelser angående statsbidrag till daghjälp och barntillägg inom arbetslöshetsförsäkringen måtte vidtagas i samband med en av motionärerna i de likalydande motionerna I: 605 och II: 719 förordad utredning av former och grunder för särskilt stöd till erkända arbetslöshetskassor m. m.

I motionerna under 4) hemställes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måte anhålla om skyndsamt utredning och förslag beträffande ändring i förordningen om erkända arbetslöshetskassor i huvudsaklig överensstämmelse med vad i motionerna anförts. Motionärerna har där angivit de åsyftade ändringarna på följande sätt.

1. Höjning av de statliga bidragen till daghjälpbeloppet till maximum 7: 50 kronor, samt att nuvarande bestämmelser om att bidraget skall utgå med 25 öre för varje krona utöver 5: 50 höjes till 35 öre.

2. Höjning av familjetillägget till 3 kronor för hustru eller husföreståndarinna samt till 2 kronor för barn.

3. Höjning av antalet ersättningsdagar till 312 samt att staten svarar för hela det belopp som utbetalas efter 156 dagar.

4. Statliga garantier för särskilda anslag till kassor med stor arbetslöshet för att möjliggöra utbetalningar i enlighet med stadgarnas bestämmelser och utan inskränkningar.

En redogörelse för innehållet i propositionen lämnas i det följande. Beträffande de skäl motionärerna åberopat får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas i det följande, hänvisa

i fråga om motionerna under 1) ovan till motionen II: 639;

i fråga om motionerna under 2) ovan till motionerna II: 651, II: 717 och II: 718;

i fråga om motionerna under 3) ovan till motionen II: 719;

i fråga om motionerna under 4) ovan till motionen II: 394.

Över motionerna under 4) har utskottet, i den ordning 46 § riksdagsordningen föreskriver, inhämtat yttrande från arbetsmarknadsstyrelsen. Därjämte har De erkända arbetslöshetskassornas samorganisation på utskottets begäran avgivit yttrande över dessa motioner.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås — i anslutning till propositionen den 9 oktober 1959, nr 162, med förslag till förordning om allmän varuskatt, m. m. — vissa åtgärder, som syftar till en omedelbar förbättring av ersättningarna inom den frivilliga arbetslöshetsförsäkringen. Grundstatsbidraget, som utgår till erkänd arbetslöshetskassa för varje dag, för vilken medlem uppburit daghjälp, föreslås höjt över lag med en krona. Barntillägget till daghjälpens föreslås höjt från en krona 50 öre till 2 kronor. Den sammanlagda kostnadsökningen för statsverket har för helt budgetår uppskattats till 9,8 milj. kronor, varav 8 milj. faller på grundstatsbidraget och 1,8 milj. på familjetilläggsbidraget.

De nya bestämmelserna är avsedda att träda i kraft den 1 januari 1960.

I propositionen föreslås vidare anvisande av ett reservationsanslag av 10 milj. kronor till särskilda stödåtgärder avseende erkända arbetslöshetskassor, som på grund av stor arbetslöshet eller andra omständigheter icke har förutsättningar att tillförsäkra sina medlemmar förmåner, som kan anses tillfredsställande.

Gällande bestämmelser

Den frivilliga statsunderstödda arbetslöshetsförsäkringen handhaves av arbetslöshetskassor, organiserade av de försäkrade själva och erkända av arbetsmarknadsstyrelsen, som är tillsynsmyndighet för försäkringen. Kassorna är i föreningsrättsligt hänseende understödsföreningar och lyder under *lagen den 24 mars 1938 om understödsföreningar* (nr 96; ändr. 457/1942, 190/1945, 854/1946, 288/1952, 386/1955, 223/1957 och 99/1958). Deras verksamhet regleras dessutom genom särskilda författningar främst *förordningen den 14 december 1956 om erkända arbetslöshetskassor* (nr 629; ändr. 100/1958, 145/1958) samt *förordningen den 14 december 1956 om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor* (nr 630; ändr. 101/1958).

I arbetslöshetskasseförordningen stadgas, att erkänd arbetslöshetskassa skall utgiva *ersättning* dels i form av ett för dag beräknat belopp, benämnt daghjälp, dels i form av familjetillägg till daghjälpens (18 §). Arbetslöshetskassan bestämmer själv daghjälpens storlek. Daghjälpens må dock inte fastställas till högre belopp än 20 kronor (29 § 1 mom.). Familjetillägg

utgöres av barntillägg, som utgår med en krona 50 öre per dag för varje barn under 16 år, samt, i den mån kassa så beslutat, maketillägg och husföreståndarinnetillägg, som utgår med två kronor per dag (29 § 1 mom.). Ersättningen maximeras i förhållande till den försäkrades normala arbetsförtjänst genom särskilda överförsäkringsregler (30 §). Överförsäkringsgränserna är fastställda i en särskild tabell (överförsäkringstabell) och beräknas i princip så, att arbetsförtjänsten för dag minskas med dels vanligen förekommande avdrag för preliminär skatt, dels ett marginalbelopp därutöver utgörande omkring 1/8 av nettoarbetsförtjänsten.

Medlem i erkänd arbetslöshetskassa må enligt 31 § icke uppbära ersättning från kassan för mer än 156 dagar under varje försäkringsår (tiden den 1/9 ett år—den 31/8 påföljande år). Arbetsmarknadsstyrelsen kan dock för viss kassa eller viss klass i en kassa medge, att daghjälp får utgå för högst 210 dagar under försäkringsåret. Den tid, för vilken ersättning längst kan utgå under ett försäkringsår, får inte understiga 120 dagar utom beträffande medlemmar, som före försäkringsårets ingång fyllt 67 år.

För kassor med medlemmar inom säsongbetonade yrken eller eljest då särskilda omständigheter föreligger kan inskränkningar göras i rätten till ersättning (34 §). F. n. har 19 kassor speciella s. k. säsongbegränsningsregler intagna i sina stadgar. Reglerna är något olika utformade i skilda typer av kassor. Enligt de regler som tillämpas i bl. a. byggnadsarbetarnas, murarnas och målarnas kassor, fastställs varje år relationen (i procent) mellan antalet under de två senast förflutna begränsningstiderna erlagda avgifter (dessa kassors begränsningstid avser 1 december—31 mars = 4 månader) och det med hänsyn till medlemsantalet högsta tänkbara antalet avgifter under samma tid. Det för kassan eller klassen för den stundande begränsningstiden gällande högsta antalet ersättningsdagar fastställs enligt en särskild skala. Enligt denna vidtages ingen särskild säsongbegränsning då antalet erlagda avgifter uppgår till 80 procent eller mera av högsta möjliga antal. Vid fallande avgiftsbetalning skärpes successivt begränsningen och när antalet erlagda avgifter understiger 55 procent av högsta möjliga antal, erhåller ifrågavarande kassamedlemmar ersättning för högst 18 dagar under begränsningstiden.

Vidare kan arbetslöshetskassas styrelse — under i stadgarna angivna förutsättningar beträffande arbetslöshetens omfattning bland medlemmarna eller kassans ekonomiska ställning — besluta, att daghjälpens belopp skall nedsättas eller att den längsta tiden för erhållande av daghjälp skall minskas. Sådant beslut, som för att bli gällande skall godkännas av tillsynsmyndigheten (arbetsmarknadsstyrelsen), skall gälla oavsett om medlem vid beslutets meddelande är berättigad att uppbära daghjälp eller ej (35 §).

Arbetslöshetsförsäkringen finansieras i huvudsak genom avgifter av de försäkrade samt genom statsbidrag.

Enligt förordningen om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor utgår till kostnaderna för utbetalade försäkringsersättningar statsbidrag i form av grundstatsbidrag, daghjälsbidrag och familjetillägsbidrag samt till administrationskostnaderna ett särskilt förvaltningsbidrag.

Grundstatsbidraget utgår för varje dag, för vilken daghjälp utgivits, dels med ett grundbelopp av 2: 25 kronor vid en daghjälp av 5: 50 kronor, dels med ett tilläggsbelopp av 25 öre för varje hel krona varmed daghjälp överstiger 5: 50 kronor. Det sammanlagda grundstatsbidraget kan uppgå till högst 5 kronor för varje ersättningsdag, vilket belopp nås vid en daghjälp av 16: 50 kronor. Har daghjälp fastställts till lägre belopp än 5: 50 kronor, utgår grundstatsbidraget med 40 procent av det fastställda daghjälsbeloppet (2 §).

Grundstatsbidraget utgår således med de i följande tabell angivna beloppen vid olika storlek på daghjälp. Däri uppgives även grundstatsbidragets procentuella andel av daghjälsbeloppet (inkl. grundstatsbidraget).

Daghjälp (inkl. grundstatsbidrag) kronor	Grundstatsbidrag kronor	Grundstatsbidraget i % av daghjälp	
		lägsta klassgränsen	högsta klassgränsen
5,50— 6,49.....	2,25	40,9	34,7
6,50— 7,49.....	2,50	38,5	33,4
7,50— 8,49.....	2,75	36,7	32,4
8,50— 9,49.....	3,00	35,3	31,6
9,50—10,49.....	3,25	34,2	31,0
10,50—11,49.....	3,50	33,3	30,5
11,50—12,49.....	3,75	32,6	30,0
12,50—13,49.....	4,00	32,0	29,7
13,50—14,49.....	4,25	31,5	29,3
14,50—15,49.....	4,50	31,0	29,1
15,50—16,49.....	4,75	30,6	28,8
16,50—.....	5,00	30,3	

Daghjälsbidraget utgår för försäkringsår med viss procentuell andel av kassans sammanlagda kostnader för daghjälp, efter avdrag dock från nämnda kostnader av belopp, som svarar mot grundstatsbidraget. Procenttalet bestäms i förhållande till antalet ersättningsdagar per medlem och försäkringsår. Daghjälsbidrag utgår först då antalet ersättningsdagar per årsmedlem överstiger tre. Daghjälsbidragsprocenten stiger från 3,0 vid 3,25 ersättningsdagar till 75,0 vid 26 ersättningsdagar per årsmedlem eller däröver (3 §) enligt följande tabell.

Antal ersättningsdagar per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i procent av hela bidragsunderlaget enligt 3 § vid olika antal ersättningsdagar per medlem	Antal ersättningsdagar per medlem	Daghjälpsbidragets storlek i procent av hela bidragsunderlaget enligt 3 § vid olika antal ersättningsdagar per medlem
0—3	0,0	11	56,8
3,25	3,0	12	60,0
3,50	6,0	13	62,7
3,75	8,9	14	65,0
4	11,9	15	67,0
4,25	14,4	16	68,7
4,50	16,9	17	70,1
4,75	19,4	18	71,3
5	21,9	19	72,2
5,25	24,0	20	73,0
5,50	26,1	21	73,7
6	30,3	22	74,2
7	37,5	23	74,6
8	43,5	24	74,8
9	48,7	25	74,9
10	53,1	26 och där- över	75,0

Familjetilläggsbidrag utgår för försäkringsår med belopp motsvarande 75 procent av kassans sammanlagda utgifter för familjetillägg under året (6 §).

Erkänd arbetslöshetskassa skall såsom *fond* avsätta tillgångar enligt vissa i 41 § arbetslöshetskasseförordningen upptagna regler. Överskott å verksamheten skall tillföras fonden. Denna får endast tagas i anspråk i den mån kassans inkomster inte förslår till täckande av kassans löpande utgifter.

Vissa uppgifter angående verksamheten

Arbetslöshetsförsäkringen omfattar f. n. 47 kassor med ca 1 325 000 medlemmar.

Genomsnittligt utbetalad daghjälp och familjetillägg per ersättningsdag vart och ett av åren 1954—1958 framgår av följande tabell.

År	I genomsnitt utbetalat per ersättningsdag		
	daghjälp kronor	familjetillägg kronor	summa kronor
1954.....	14,64	2,02	16,66
1955.....	14,70	2,07	16,77
1956.....	14,88	2,09	16,97
1957.....	15,14	2,03	17,17
1958.....	15,61	1,96	17,57

Kassamedlemmarnas fördelning efter tillförsäkrad daghjälp den 31 december åren 1954 och 1957 samt den 1 september 1959 (beräknat efter medlemsantalet den 1 mars 1959) framgår av följande sammanställning.

Tillförsäkrat daghjälsbelopp kronor	Antal medlemmar					
	1954 (31/12)		1957 (31/12)		1959 (1/9)	
	totalt	%	totalt	%	totalt	%
5,00— 6,99	20 087	1,6	845	0,1	933	0,1
7,00— 8,99	51 896	4,3	20 349	1,6	17 772	1,4
9,00—10,99	102 440	8,4	104 521	8,2	90 555	6,9
11,00—12,99	148 876	12,3	121 182	9,5	89 556	6,8
13,00—14,99	230 047	19,0	121 970	9,6	145 963	11,1
15,00—16,99	607 137	50,2	519 971	40,8	378 820	28,8
17,00—	51 297	4,2	384 187	30,2	589 942	44,9
Summa	1 211 780	100,0	1 273 025	100,0	1 313 541	100,0

Av kassor med låga daghjälsbelopp kan särskilt framhållas hotell-, kafé- och restauranganställdas med en daghjälp av 12 kronor för 9 700 medlemmar och 14 kronor för 13 700 medlemmar, lantarbetarnas (8: 50 kronor för 950 medlemmar, 12: 50 kronor för 26 200 medlemmar), skogs- och flottningsarbetarnas (15 kronor för 33 600 medlemmar) samt Sveriges arbetares (13: 50 kronor för 3 000 medlemmar och 14: 50 kronor för 6 400 medlemmar).

I fråga om det tillförsäkrade maximala antalet ersättningsdagar per försäkringsår fördelar sig de försäkrade enligt följande.

Max. ersättningstid antal dagar	Antal kassor	Antal försäkrade (30/6 1959)	
		totalt	%
120.....	8	87 777	6,6
138.....	2	54 108	4,1
156.....	36	1 144 104	86,6
200.....	1	35 774	2,7
Summa	47	1 321 763	100,0

Bland kassor med en maximal ersättningstid av 120 dagar kan nämnas sjöfolkets, stenindustriarbetarnas och Sveriges arbetares kassor. Två har f. n. 138 dagars ersättningstid, nämligen skogs- och flottningsarbetarnas och elektrikernas kassor.

Till belysande av omfattningen av arbetslösheten och utbetalningen av försäkringsersättning i kassorna under åren 1954—1958 lämnas i följande tabell uppgifter om dels antalet för arbetslöshet fristämplade veckor i procent av antalet möjliga (arbetslöshetsprocenten), dels antalet ersättningsdagar.

År	Arbetslöshets- procent	Antal ersättningsdagar	
		totalt (1 000-tal)	per medlem
1954.....	3,4	4 088	3,5
1955.....	3,0	3 536	2,9
1956.....	3,5	5 006	4,0
1957.....	3,6	5 947	4,7
1958.....	4,5	7 979	6,2

De erkända arbetslöshetskassornas ekonomiska förhållanden sedan verksamhetens början år 1935 framgår av följande sammanställning.¹ Uppgifterna avser miljoner kronor.

Inkomster

År	Avgifter, räntor, start- fonder m. m.	Statsbidrag	Uppskrivning av obliga- tionsvärden	Fond- minskning (underskott)	Summa
1935—1939	14,4	4,5	—	—	18,9
1940—1944	73,4	22,9	0,3	—	96,6
1945—1949	140,3	46,3	—	—	186,6
1950—1954	208,3	95,0	0,3	—	303,6
1955	59,8	35,8	—	—	95,6
1956	62,5	55,1	—	—	117,6
1957	63,4	65,9	—	—	129,3
1958 (1/1—31/8)	43,5	66,8	0,2	1,6	112,1
Summa	665,6	392,3	0,8	1,6	1 060,3

Utgifter

År	Försäkrings- ersättning	Förvaltning m. m.	Nedskrivning av obliga- tionsvärden	Fondering	Summa
1935—1939	8,5	2,7	0,3	7,4	18,9
1940—1944	39,0	11,0	—	46,6	96,6
1945—1949	77,7	23,0	—	85,9	186,6
1950—1954	169,0	34,3	4,9	95,4	303,6
1955	59,3	8,6	4,1	23,6	95,6
1956	84,9	9,0	3,4	20,3	117,6
1957	102,1	11,0	4,7	11,5	129,3
1958 (1/1—31/8)	102,6	6,3	3,2	—	112,1
Summa	643,1	105,9	20,6	290,7	1 060,3

Kassornas sammanlagda fonder uppgick således den 31 augusti 1958 till 289,1 milj. kronor.

Försäkringens inkomster fördelar sig efter olika källor procentuellt på följande sätt.

¹ På grund av omläggning av bokföringsåret från kalenderår till försäkringsår finnes uppgifter, som avser hela år 1958, inte tillgängliga.

År	Inkomster i %		
	Avgifter, räntor, startfonder, fondminskning m. m.	Statsbidrag	Summa
1935—39.....	76,2	23,8	100,0
1940—44.....	76,3	23,7	100,0
1945—49.....	75,2	24,8	100,0
1950—54.....	68,7	31,3	100,0
1955.....	62,6	37,4	100,0
1956.....	53,1	46,9	100,0
1957.....	49,0	51,0	100,0
1958 (1/1—31/8).....	40,4	59,6	100,0

Statsbidragets (exkl. förvaltningsbidrag) andel av utbetalad försäkringsersättning var under åren 1954—1958 (1/1—31/8) resp. 53,7, 52,9, 59,5, 60,0 och 61,9 procent.

De sammanlagda fonderna uppgick, räknat per försäkrad, i genomsnitt till ca 228 kronor den 1 januari 1958 och till ca 225 kronor den 31 augusti 1958. Av de kassor, vars fond per medlem räknat låg under genomsnittet kan särskilt nämnas hotell-, kafé- och restauranganställdas, försvarsverkens civila personals, Sveriges arbetares, lantarbetarnas, skogs- och flottningsarbetarnas samt vägarbetarnas kassor.

Försäkringens effektivitet, uttryckt i antalet ersättningsdagar i procent av antalet arbetslösa dagar, under åren 1950—1958 framgår av följande tablå.

År	Ersättningsprocent
1950.....	24,2
1951.....	16,5
1952.....	22,2
1953.....	31,8
1954.....	33,1
1955.....	30,9
1956.....	37,1
1957.....	41,8
1958.....	43,6

Vid större arbetslöshet ökas försäkringens effektivitet dels genom att karenstidens inverkan minskar, dels genom att de försäkrade får mera intresse av att verkligen taga ut ersättning från försäkringen.

Motionerna I: 322 och II: 394

Motionärerna anför, att arbetslösheten börjat pressa på arbetslöshetskassornas tillgångar. Sålunda nämner de, att kassornas fonder under 1958 minskat med ungefär 1,5 miljoner kronor samt att stenindustriarbetarnas kassa tvingats att med stöd av den ovan anförda bestämmelsen i 35 § förordningen om erkända arbetslöshetskassor införa begränsningar i rätten till daghjälp under tiden den 1 december—den 31 mars. De framhåller

vidare, att för vissa andra kassor, såsom murarnas och byggnadsarbetarnas, gäller en spärregel, innebärande, att ersättningar utbetalas endast för begränsat antal dagar under den tid då arbetslösheten är som störst. Enligt motionärerna är nu utgående statsbidrag till de arbetslösa uppenbart otillräckliga. De framhåller, att levnadskostnaderna stigit kraftigt och arbetslösheten ökat oroväckande sedan den 1 juli 1953, då de nu gällande grunderna för statsbidragen började tillämpas, samt att åtgärder därför måste vidtagas för att säkra en höjning av ersättningsbeloppen. Enligt motionärerna bör staten svara för de ökade utgifterna. De erforderliga åtgärderna kan enligt motionärerna sammanfattas i de fyra ovan återgivna punkterna.

Remissyttrandena över motionerna I:322 och II:394

Båda remissorganen — arbetsmarknadsstyrelsen och De erkända arbetslöshetskassornas samorganisation — har avstyrkt motionerna.

Arbetsmarknadsstyrelsen har anfört bl. a.:

Den särskilt inom vissa näringsområden ökade arbetslösheten har medfört en ökning av utbetalningen av försäkringsersättningar från de erkända arbetslöshetskassorna. Under tiden 1/1—31/8 1958 utbetalade kassorna ersättningar med sammanlagt 102,5 milj. kr.; motsvarande belopp för samma tid under år 1957 var 75,2 milj. kr. Utgiftsökningen har emellertid medfört en relativt obetydlig minskning av kassornas fonder. Dessa minskade totalt under tiden 1/1—31/8 1958 med 1 574 457 kr. och uppgick vid sistnämnda tidpunkt sammanlagt till 289,1 milj. kr. — — — Även vid en eventuell fortsatt ökning av anspråken på kassaersättningar finnes vid nu gällande progressiva statsbidragssystem och nuvarande fondbehållningar ingen anledning att befara att någon av kassorna skall behöva uttömma sin fond under nu överskådlig tid. Att fonder kan komma att minska utgör i sig icke någon anledning till särskilda statsbidrag, då fonderna i första hand är avsedda att tillgripas vid särskilt stora anspråk på arbetslöshetsersättning.

I det följande nämner styrelsen, att styrelsen i skrivelse den 7 november 1958 för Kungl. Maj:ts framlagt förslag om utgivande i vissa fall av särskild ersättning, helt utgående av statsmedel, till »utförsäkrade» kassamedlemmar under en tid, som tillsammans med den ordinarie ersättningstiden skulle kunna uppgå till högst 300 dagar per försäkringsår. Härom anför styrelsen:

Detta förslag, vilket för närvarande är föremål för Kungl. Maj:ts prövning, skiljer sig från det i förevarande motioner framlagda förslaget om förlängning av ersättningstiden inom de erkända arbetslöshetskassorna till 312 dagar i flera hänseenden, främst däri att den särskilda ersättningen enligt styrelsens förslag icke skulle utges generellt utan endast efter särskild bedömning och närmast i den mån på grund av strukturella förändringar inom näringslivet långvarig arbetslöshet av mera svårartad natur skulle uppträda inom något eller några yrkesområden, på vissa orter eller överlag.

Beträffande motionärernas yrkande om höjning av grundstatsbidraget och familjetilläggen nämner styrelsen, att styrelsen i samarbete med Samorganisationen påbörjat en översyn av författningarna om arbetslöshetsförsäkringen och att vid denna översyn, som närmast föranletts av förhållanden i samband med arbetstidsförkortningen, även nämnda i motionerna berörda frågor kommer att tagas under övervägande.

Samorganisationen förklarar sig dela motionärernas uppfattning, att ersättningsbestämmelserna till följd av höjningen av levnadskostnaderna är i behov av översyn. Likaledes ansluter sig Samorganisationen till uppfattningen, att det statliga stödet till arbetslöshetskassornas verksamhet bör ökas särskilt med sikte på att bistå arbetslöshetskassor, som under en längre tid får hård känning av arbetslösheten under tider av vikande konjunktur.

I det följande berör Samorganisationen dels arbetsmarknadsstyrelsens skrivelse den 7 november 1958 till Kungl. Maj:t, dels den av styrelsen påbörjade översynen av de ifrågakommande författningarna. I anslutning härtill anför Samorganisationen såsom skäl för sitt avstyrkande, att de i motionerna framförda förslagen kan bedömas endast som delproblem, som bör lösas i sammanhang med övriga aktuella frågor på området.

Propositionen

Föredragande departementschefen, statsrådet Nilsson, har anfört:

»Vid anmälan av propositionen den 9 oktober 1959, nr 162, med förslag till förordning om allmän varuskatt, m. m. framhöll chefen för finansdepartementet bl. a. angelägenheten av att ett visst progressivt element införes i den indirekta beskattningen. Detta borde inte ske genom undantagande av vissa varor från den allmänna varuskatten utan genom direkta bidrag till de grupper man önskar helt eller delvis befria från omsättningskattens verkningar. Som sådana grupper omnämndes folkpensionärerna, vilka genom nu gällande indexreglering automatiskt kommer att erhålla en förhöjning av utgående pensionsförmåner, samt barnfamiljerna, vilka enligt förslag i propositionen den 9 oktober 1959, nr 169, kommer att få en höjning av det allmänna barnbidraget fr. o. m. den 1 januari 1960 från 400 till 450 kronor för barn och år. Som en tredje grupp, vilken bör bli föremål för särskilda åtgärder, nämndes de arbetslösa. Beträffande dessa uttalade chefen för finansdepartementet, att i detta läge aktualiseras, förutom en intensifierad arbetsanskaffning, även en sådan ökning av statens bidrag till de erkända arbetslöshetskassorna, att dessa kan bereda sina medlemmar bättre förmåner. Sistnämnda spörsmål bör nu upptagas till behandling.

Trots den utbyggnad av arbetsmarknadspolitikens övriga resurser som ägt rum och som bör fullföljas, fyller arbetslöshetsförsäkringen en väsentlig funktion inom denna politik. Såsom torde framgå av den i det föregående

lämnade redogörelsen föreligger allt fortfarande behov av förbättringar inom försäkringen, t. ex. i fråga om daghjälsbeloppen och ersättnings-tidens längd i vissa kassor. Under de senaste åren har diskuterats olika möjligheter att göra försäkringen mera effektiv. Därvid har tagits upp en del problem rörande försäkringen som är av sådan karaktär att de inte bör föranleda åtgärder förrän de blivit föremål för ytterligare utredning och överväganden. I förevarande sammanhang bör endast tas upp frågan om att skapa förutsättningar för en omedelbar förbättring av arbetslöshetsförsäkringen på väsentliga punkter utan ändringar i försäkringens allmänna uppbyggnad. Därvid bör man särskilt inrikta sig på kassor, som på grund av stor arbetslöshet eller andra omständigheter har särskilda svårigheter att tillförsäkra sina medlemmar ersättningsförmåner, som kan anses tillfredsställande.

De åtgärder som härvid bör komma i fråga är i första hand en höjning av ersättningarnas belopp, varvid särskild uppmärksamhet bör ägnas de kassor som har de lägsta ersättningsbeloppen. Vidare bör eftersträvas att samtliga försäkrade — med undantag för pensionärer, beträffande vilka särskilda regler gäller — under ett försäkringsår tillförsäkras en maximal ersättningstid, som inte är lägre än 156 dagar (ett halvt år). Slutligen bör en möjlighet finnas att jämka de säsongbegränsningsregler, som i vissa kassor avsevärt reducerar medlemmarnas rätt till ersättning under de tider på året lå arbetslösheten är störst.

Efter överläggningar med företrädare för arbetsmarknadsstyrelsen och de erkända arbetslöshetskassornas samorganisation har jag kommit till den uppfattningen, att angivna syften bäst nås genom en höjning av grundstatsbidraget till daghjälp, en höjning av barntillägget samt anvisande av särskilda medel till stöd åt kassor som har svag ekonomisk ställning på grund av stor arbetslöshet eller andra omständigheter.

En *höjning av grundstatsbidraget* är det effektivaste medlet att åstadkomma en allmän höjning av daghjälp. Jag förordar, att grundstatsbidraget höjes genomgående med en krona fr. o. m. den 1 januari 1960. Härigenom kan daghjälp över lag höjas med samma belopp. För att stimulera kassorna att höja daghjälp ytterligare förordar jag därjämte en viss jämkning i gällande regler. F. n. utgår grundstatsbidraget med 2 kronor 25 öre vid en daghjälp av 5 kronor 50 öre och stiger till maximalt 5 kronor vid en daghjälp av 16 kronor 50 öre. Jag föreslår nu, att grundstatsbidraget skall utgå med dels ett grundbelopp av 3 kronor 25 öre vid en daghjälp av 6 kronor, dels ett tilläggsbelopp av 25 öre för varje hel krona varmed daghjälp överstiger 6 kronor. Bidraget får dock uppgå till högst 6 kronor, vilket belopp nås vid en daghjälp av 17 kronor. Genom den av mig förordade förskjutningen i skalan torde kassor, som nu har daghjälsbelopp slutande på 50 öre, stimuleras till en ökning av daghjälp med en krona 50 öre. Härigenom vinnes även att daghjälsbeloppen i allmänhet kommer att sluta på helt krontal, vilket torde innebära en viss praktisk fördel.

Enligt de sålunda förordade reglerna skulle grundstatsbidraget vid olika storlek på daghjälp utgå med belopp och utgöra den procentuella andel av daghjälsbeloppet, som anges i följande tabell.

Daghjälp (inkl. grundstatsbidrag) kronor	Grundstatsbidrag kronor	Grundstatsbidraget i % av daghjälp	
		Lägsta klassgränsen	Högsta klassgränsen
6,00— 6,99.....	3,25	54,2	46,5
7,00— 7,99.....	3,50	50,0	43,8
8,00— 8,99.....	3,75	46,9	41,7
9,00— 9,99.....	4,00	44,4	40,0
10,00—10,99.....	4,25	42,5	38,7
11,00—11,99.....	4,50	40,9	37,5
12,00—12,99.....	4,75	39,6	36,6
13,00—13,99.....	5,00	38,5	35,7
14,00—14,99.....	5,25	37,5	35,0
15,00—15,99.....	5,50	36,7	34,4
16,00—16,99.....	5,75	35,9	33,8
17,00—20,00.....	6,00	35,3	30,0

Det höjda grundstatsbidraget bör icke utgå till en arbetslöshetskassa, förrän kassan utger daghjälp med belopp, som med minst en krona överstiger daghjälp den 31 december 1959. Då särskilda omständigheter föreligger, bör dock tillsynsmyndigheten kunna medge undantag härifrån. För viss kassa kan en förbättring i annan form än en höjning av daghjälp ge en större samlad effekt. En förlängning av ersättningstiden kan sålunda komma i fråga. I kassor med säsongbegränsningsregler kan det vidare såväl ur de försäkrades som samhällets synpunkter vara en fördel med en viss lättnad i säsongrestriktionerna, så att utbetalning av ersättning blir möjlig för ett större antal dagar än nu. Statens kostnader i samband med en dylik förbättring av ersättningsrätten under säsongbegränsningstiden bör emellertid inte få gå utöver de kostnader, som staten påtagit sig genom höjningen av grundstatsbidraget. Någon allmän ändring av de nuvarande riktlinjerna för rätten till ersättning vid säsongarbetslöshet åsyftas inte med det nu sagda. Tillsynsmyndigheten bör dock erhålla befogenhet att göra jämkningar i de fall, varom här är fråga.

Har daghjälp fastställts till lägre belopp än 5 kronor 50 öre, skall enligt 2 § statsbidragsförordningen grundstatsbidraget utgå med 40 procent av det fastställda beloppet. Daghjälsbelopp understigande 6 kronor förekommer inte inom försäkringen. Då bestämmelsen numera saknar praktisk betydelse förordar jag, att den utgår ur författningen.

Det för innevarande budgetår under femte huvudtiteln till Bidrag till erkända arbetslöshetskassor anvisade förslagsanslaget kan med anledning av de ändrade reglerna för grundstatsbidraget komma att belastas med en kostnadsökning av uppskattningsvis 4 milj. kronor. Kostnadsökningen har för helt budgetår uppskattats till ca 8 milj. kronor under de förutsättningar

beträffande arbetslöshetens omfattning m. m., på vilka arbetsmarknadsstyrelsen grundat sina anslagsäskanden för budgetåret 1960/61.

Familjetilläggen har speciell betydelse inom arbetslöshetsförsäkringen. Genom systemet med familjetillägg vill man uppnå att familjeförsörjare, även om daghjälpn är relativt låg, erhåller en ersättning, som är tillräcklig för deras egen och familjens försörjning. I första hand tänker man givetvis på barnfamiljerna. Enligt arbetslöshetskasseförordningen är erkänd arbetslöshetskassa skyldig att utge *barntillägg*, under det att kassorna har valfrihet att i sina stadgar ta in bestämmelser om make- och husföreståndarinnetillägg. Skall man nå en omedelbar förbättring av ersättningarna till framför allt familjeförsörjarna, bör enligt min mening barntillägget höjas. Härigenom åstadkommes en förbättring, som blir relativt störst för familjeförsörjarna i kassor med låga daghjälpbelopp. Jag förordar därför, att barntillägget fr. o. m. den 1 januari 1960 höjes från en krona 50 öre till 2 kronor. Kostnaderna för en ökning av barntillägget med 50 öre kan vid de förutsättningar, som ligger till grund för arbetsmarknadsstyrelsens anslagsäskanden för 1960/61, beräknas uppgå till 2,4 milj. kronor. Statsbidraget härtill skulle uppgå till 1,8 milj. kronor. För innevarande budgetår kan nyss angivna anslag beräknas bli belastat med en kostnadsökning av ca 900 000 kronor.

Även om grundstatsbidraget och barntillägget höjes, kommer det sannolikt att finnas kassor, som på grund av stor arbetslöshet, lågt löneläge etc. icke har ekonomiska möjligheter att tillförsäkra sina medlemmar förmåner, som vid jämförelse med andra kassor framstår som tillfredsställande. En oväntad ökning av arbetslösheten kan medföra så stora kostnader för en kassa, att den tillfälligt eller för längre tid drabbas av ekonomiska svårigheter. De i det föregående förordade förbättringarna är icke tillfyllest i dessa fall. Man bör därför skapa anordningar för stöd till kassorna i speciella situationer.

Vid övervägandet av de åtgärder som bör vidtagas i angivna syfte kan man diskutera att inrätta en fond, som ger viss återförsäkring och garanterar kassorna viss hjälp i särskilda lägen. Genom en sådan anordning skulle man åstadkomma en viss riskutjämning mellan kassorna. Inrättandet av en fond av denna typ, som borde ges en försäkringsmässig uppbyggnad, är emellertid enligt min mening förknippat med sådana problem, att det nu inte är möjligt att framlägga förslag härom. Det är en fråga på längre sikt, som får tagas upp i annat sammanhang, lämpligen i samband med en översyn av försäkringen och andra spörsmål som rör hjälpen till de arbetslösa.

I dagens läge bör man enligt min uppfattning för att omedelbart kunna tillgodose behovet av särskilda stödåtgärder tillskapa en medelsreserv genom att anvisa ett belopp av 10 milj. kronor å tilläggsstat till riksstaten för innevarande budgetår.

Bidrag av dessa medel bör i första hand kunna utgå för att möjliggöra en förlängning av ersättningstiden till 156 dagar eller att höja alltför låga daghjälpbelopp i den mån dessa önskemål inte kan tillgodoses som en följd av de nyss nämnda åtgärderna. Vidare kan bidrag tänkas behöva utgivas vid stor arbetslöshet eller för en förbättring av rätten till ersättning under säsongbegränsningstid. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela de närmare bestämmelser som erfordras angående anslagets disposition för de ifrågakvarande syftena.»

De i anledning av propositionen väckta motionerna

Till motivering för yrkandet i motionerna I: 537 och II: 650 anföres i motionen II: 639 bl. a.:

Allmänt utgår man från att budgetåret 1960/61 skall bli en period kännetecknad av hög ekonomisk aktivitet. Mot denna bakgrund förefaller det förvånande att vederbörande myndigheter för just detta år räknar med utgifter för arbetslöshetsbekämpande offentliga åtgärder, som är mer än fyra gånger så stora som utgifterna för samma syfte 1956/57, då den internationella konjunkturdämpningens första följder började visa sig i vårt land. Att förskjutningar i åldersfördelningen påverkar läget på arbetsmarknaden, att en i och för sig ur alla synpunkter önskvärd förbättring av förutsättningarna för arbetskraftens rörlighet drar kostnader också för det allmänna, att arbetsmarknadspolitiken inriktas på lägre arbetslöshetssiffror o. s. v. är en förklaring till att statsanslagen inte sjunker i takt med konjunktrens stegring men ingalunda motivering till en anslagsutveckling sådan som nu noteras. Den kraftigaste stegringen sedan 1956/57 kommer fr. o. m. sommaren 1958, men medelsbehovet fortsätter därefter — enligt planerna — att stiga 1959, 1960 och under den del av 1961 som är med i beräkningarna. Skälen härtil måste analyseras utan förutfattande meningar. Att arbetslöshetsbekämpande åtgärder är produktiva skall ej bestridas. Detta behöver emellertid i och för sig inte betyda att de måste resultera i statsutgifter, ej heller att dylika utgifter, som antingen måste bestridas med skattemedel eller med lånemedel, ger det ur den totala sysselsättningens synpunkt bästa resultatet. Att arbetslöshetspolitiken inte bör på en gång befrämja och dämpa arbetskraftens rörlighet måste framhållas.

I motionerna I: 604 och II: 718 åberopas, att motionärerna i de likalydande motionerna I: 540 och II: 651 yrkat avslag på Kungl. Maj:ts i proposition nr 162 framlagda förslag till förordning om allmän varuskatt, m. m. Därefter anföres, att de särskilda följdförslag, som Kungl. Maj:t framlagt för att söka mildra de prisstegrande verkningarna av denna skatt för vissa grupper, inte blir motiverade, om förslaget till nämnda förordning avslås. I motionen II: 651 anföres bl. a.:

Av det nu anförda framgår att omsättningsskatten skulle genom sin kraftiga höjning av kostnadsläget inom landet starkt försvaga de svenska företagens konkurrenskraft gentemot utländska företag. Härigenom blir omsättningsskatten också ett hot mot sysselsättningen. Regeringen räknar

tydligt med en väsentlig omfattning av beredskapsarbeten även under nästkommande budgetår. Dessa, som utgör en förhållandevis kostsam form av arbetslöshetsbekämpande politik, skulle finansieras med hjälp av det rikliga penningtillskott till statskassan som omsättningsskatten skulle ge. Det råder ingen meningsskiljaktighet om att samhället bör göra sitt yttersta för att pressa ner alla former av arbetslöshet. Det kan emellertid starkt ifrågasättas, om beredskapsarbeten av traditionell typ är en rationell form härför. Tyngdpunkten i en politik, som vill komma till rätta med inträdande sysselsättningssvårigheter, bör enligt vår mening i första hand ligga i en politik som gagnar företagens konkurrensförmåga och kommersiella slagkraft och vidare på omskolnings- och omflytningsåtgärder. Ur ekonomisk synpunkt är det vidare rationellt att öka samhällets insatser i fråga om yrkes- och lärlingsutbildning, särskilt inom företagen, för de nu växande arskullarna av ungdomar, som träder ut i arbetslivet. Det måste vara en angelägen uppgift för samhället att hjälpa dem, som drabbats av arbetslöshet till sysselsättning i en normal produktion. Att ta en viss arbetslöshet som en konsekvens av en omsättningsskatt, därför att medel da blir tillgängliga för ett expansivt användande av beredskapsarbeten, kan inte gagna vare sig effektiviteten inom produktionen eller arbetskraftens trivsel. En sådan politik får således varken humana eller rationella verkningar.

Även i motiveringen till yrkandet i motionerna I: 606 och II: 720 (motiveringen intagen i motionen II: 719) åberopas förslaget till förordning om allmän varuskatt. Motionärerna nämner, att de icke kan biträda förslagen om stöd åt arbetslöshetskassorna till den del dessa förslag avser kompensation för kostnadsstegringar föranledda av den allmänna varubeskattningen, eftersom motionärerna yrkat avslag på förslaget härom. Motionärerna nämner vidare, att av förevarande proposition dock icke framgår, i vilken utsträckning de föreslagna åtgärderna avser sådan kompensation. I fortsättningen tillstyrker motionärerna — i anledning av Kungl. Maj:ts ej här behandlade yrkande om en medelsreserv å 10 miljoner kronor på tilläggsstat för innevarande budgetår — att förslagsvis 4 miljoner kronor omedelbart ställs till förfogande för särskilt stöd till ekonomiskt svaga arbetslöshetskassor. Motionärerna fortsätter:

Vad det gäller höjningen av bidragen till daghjälp och till barntillägg har i propositionen icke framförts annat än att denna avser kompensation för den allmänna varuskatten. Då vi yrkat avslag på förslaget till den allmänna varuskatten, föreligger ej anledning att biträda höjningsförslaget. Dock måste även bidraget till daghjälp och barntillägg ses i samband med de ekonomiska möjligheterna för de svagare arbetslöshetskassorna. En skyndsamt utredning bör därför vidtagas i syfte att klarlägga det faktiska behovet av särskilt stöd till arbetslöshetskassor, formerna för detta stöd och de eventuella ändringar i bidragsgrunden för daghjälp och barntillägg, som med anledning därav kan befinnas påkallade. Nytt förslag i ärendet bör därpå utan dröjsmål föreläggas riksdagen.

Utskottet

Propositionen innebär i de delar den behandlats av andra lagutskottet höjning av statsbidraget till den frivilliga arbetslöshetsförsäkringen. Dels skall det s. k. grundstatsbidraget, som utgår för dag varunder medlem av arbetslöshetskassa uppburit daghjälp, höjas med en krona, dels skall barntillägget till daghjälp, vilket till 75 procent finansieras med statsbidrag, höjas från en krona 50 öre till två kronor. Kostnadsökningen för statsverket har i dessa delar uppskattats till 9,8 miljoner kronor för helt budgetår. Härav faller 8 miljoner på grundstatsbidraget och 1,8 miljoner på barntillägget.

Vissa delvis längre gaende åtgärder till ökning av statens insatser för den frivilliga arbetslöshetsförsäkringen har förordats i motionerna I: 322 och II: 394, som utmynnars i förslag om utredning.

I tre par likalydande motioner, nämligen I: 537 och II: 650, I: 604 och II: 718 samt I: 606 och II: 720, har yrkats avslag å propositionen i här ifrågasvarande delar. De sistnämnda motionerna innehåller dessutom en hemställan att de genom propositionen väckta frågorna måtte bli föremål för ytterligare utredning.

Den med propositionen åsyftade förbättringen av ersättningarna inom arbetslöshetsförsäkringen är åtminstone huvudsakligen avsedd att vara en kompensation till de arbetslösa för den höjning av levnadskostnaderna som den i propositionen nr 162 föreslagna allmänna varuskatten väntas medföra. Bevillningsutskottet har emellertid i sitt betänkande nr 60 avstyrkt förslaget om sådan skatt.

Andra lagutskottet, som anser att svårigheterna på det statsfinansiella området bör bemästras på annat sätt än genom en allmän varuskatt, kan i enlighet därmed icke tillstyrka de genom propositionen framlagda förordningsförslagen.

Emellertid kan de i propositionen berörda frågorna om arbetslöshetsförsäkringen liksom andra spörsmål om statens insatser när det gäller arbetslösheten vara förtjänta av närmare övervägande. Utskottet vill härvidlag hänvisa till att föredragande departementschefen i sitt ovan intagna yttrande synes ha utgått från att vissa fithörande problem kommer att bli föremål för ytterligare utredning och övervägande. Med hänsyn därtill torde det icke vara påkallat, att riksdagen nu tager något initiativ i frågan.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A. att riksdagen, med bifall till motionerna I: 537 och II: 650 samt I: 604 och II: 718 ävensom till motionerna I: 606 och II: 720 såvitt däri yrkats avslag å Kungl. Maj:ts förevarande förslag, måtte avslå propositionen nr 171, såvitt denna behandlats av andra lagutskottet;

B. att motionerna I: 606 och II: 720 i övrigt samt motio-

nerna I: 322 och II: 394 måtte anses besvarade genom vad utskottet ovan anförts.

Utskottet hemställer därjämte, att förevarande ärende måtte företagas till avgörande efter allenast en bordläggning.

Stockholm den 27 november 1959

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Strand, Nils Elowsson och Axel E. Svensson, fru Carlqvist, herr Mannerskantz, fru Hamrin-Thorell samt herrar Åkesson och Eric Carlsson;

från andra kammaren: herrar Jacobsson i Tobo, Nilsson i Göteborg, Lundberg och Odhe, fru Sandström samt herrar Wahrendorff, Fredriksson och Björkman.

Reservation

av herrar *Strand, Elowsson, Nils, och Svensson, Axel, fru Carlqvist* samt herrar *Nilsson* i Göteborg, *Lundberg, Odhe* och *Fredriksson*, vilka ansett, att utskottet bort anföra följande.

Propositionen innebär — — — (lika med utskottet) — — — ytterligare utredning.

Den med propositionen åsyftade förbättringen av ersätningarna inom arbetslöshetsförsäkringen är i huvudsak avsedd att vara en kompensation till de arbetslösa för den höjning av levnadskostnaderna som den i propositionen nr 162 föreslagna allmänna varuskatten väntas medföra. En sådan kompensation synes utskottet lämplig, och utskottet vill ansluta sig till Kungl. Maj:ts förevarande förslag. Vid detta förhållande fordras inte något utskottets yttrande angående yrkandet i motionerna I: 606 och II: 720 om utredning angående de genom propositionen väckta frågorna.

Vissa andra frågor angående arbetslöshetsförsäkringen kan givetvis vara förtjänta av närmare övervägande. Utskottet vill emellertid erinra om att föredragande departementschefen i sitt ovan intagna yttrande synes ha utgått från att vissa hithörande problem kommer att bli föremål för ytterligare utredning och övervägande. Med hänsyn därtill torde det icke vara påkallat, att riksdagen nu tar något sådant initiativ som påyrkats i motionerna I: 322 och II: 394.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A. att riksdagen, med avslag å motionerna I: 537 och II: 650 samt I: 604 och II: 718 ävensom å motionerna I: 606

och II: 720 såvitt däri yrkats avslag å Kungl. Maj:ts förevarande förslag, måtte bifalla propositionen nr 171, såvitt denna behandlats av andra lagutskottet;

B. att motionerna I: 606 och II: 720 i övrigt samt motionerna I: 322 och II: 394 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.